

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο

Μια αναπάντεχη επίσκεψη που θα αλλάξει την ζωή του

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 30

Ένα πρωινό ενώ ο Μανουέλ βρισκόταν στο στούντιο της σχολής, είδε τον Pascale να προχωρά προς το μέρος του συνοδευόμενος από δύο κυρίες κάποιας ηλικίας. Μαζί τους και ένα κοριτσάκι 9-10 χρόνων.

Τις παρατηρούσε καθώς έμπαιναν στην μεγάλη αίθουσα.

Η μια ήταν πολύ αρχοντικά ντυμένη, με ένα πράσινο φόρεμα και ένα ωραίο καπέλο. Είχε όμορφα ξανθά μαλλιά, γαλανά μάτια και άσπρη επιδερμίδα.

Η άλλη φορούσε ένα μαύρο φόρεμα μέχρι το λαιμό με ένα μικρό καπέλο με πέπλο που της σκέπαζε το πρόσωπο. Κρατούσε από το χέρι το κοριτσάκι που είχε μακριά μαύρα μαλλιά. Η μικρή φορούσε ένα κόκκινο μεταξωτό μακρύ φόρεμα με άσπρο γιακά από δαντέλα.

Τις παρατηρούσε καθώς έρχονταν προς το μέρος του. Όταν τον πλησίασαν, ο Pascale είπε:

- Μανουέλ να σου συστήσω τις κυρίες. Ηρθαν να σε δουν.

Χαμογέλασε ευγενικά ο Μανουέλ.

- Από εδώ, είπε ο Pascale, δείχνοντας την γυναίκα με το μαύρο φόρεμα, είναι η σινιόρα Μαριάννα Ροντρίγκες, χήρα του ξακουστού διευθυντή της τράπεζας που εδώ και χρόνια τον δολοφόνησαν.

Ο Μανουέλ της έδωσε το χέρι φανερά ταραγμένος. Αυτή λοιπόν ήταν η μάνα της Λίζας;

- Τα σέβη μου σινιόρα Μαριάννα, είπε ενώ το χέρι του είχε ιδρώσει από την ταραχή.

Γιατί τόσο θλιμμένη. Που είναι η Λίζα. Έμεινε να την κοιτά αμίλητος. Έπρεπε σήμερα να μάθει για την Λίζα. Θα ρωτούσε χωρίς να ντραπεί. Ο Pascale δεν κατάλαβε προς στιγμή την ταραχή του και αγγίζοντας τον ελαφρά στον ώμο, του σύστησε και την άλλη κυρία.

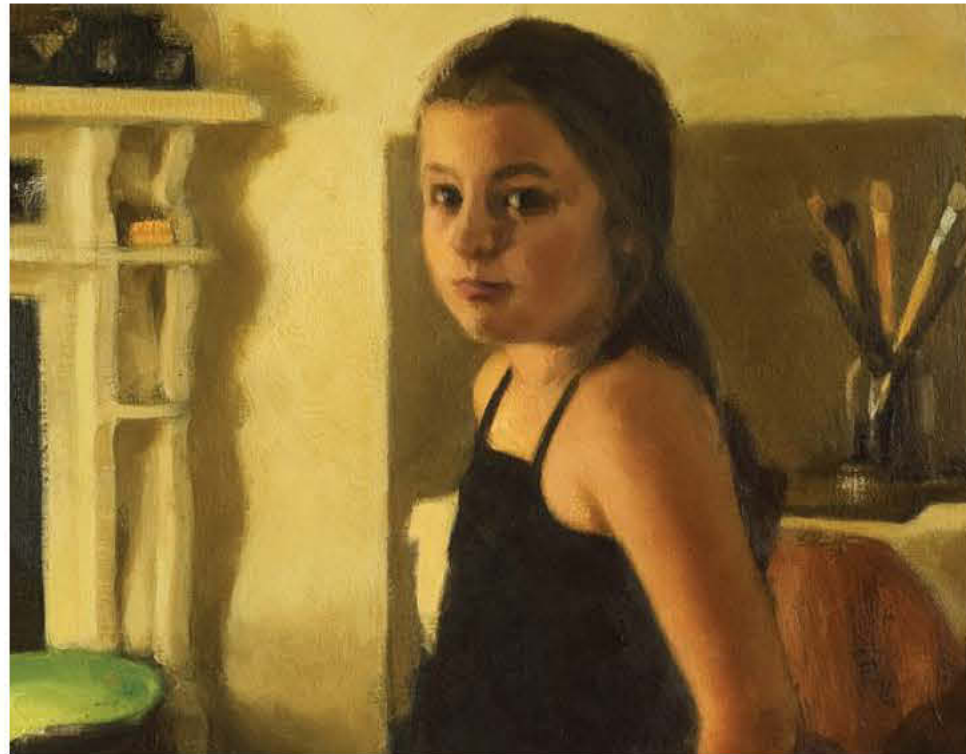
- Από εδώ η σινιόρα Έρρικα ντε Φλου, μητέρα του κυρίου Βαν ντε Φλου, του γνωστού παράγοντα του κοινωνικού κόσμου του Μοντεβιδέο.

- Τα σέβη μου σινιόρα Έρρικα, είπε ο Μανουέλ.

Καθώς έδινε το χέρι του στην όμορφη γυναίκα με το πράσινο φόρεμα, την κοίταξε με κάποια ζεστασιά.

Παρατήρησε πως κι εκείνη του ανταπόδωσε το ίδιο ζεστό χαμόγελο.

Ήταν τόσο όμορφη. Πρέπει να ήταν

ξένη. Σίγουρα δεν ήταν από την Ουρουγουάη.

Ο Pascale στην συνέχεια, ακουμπώντας ελαφρά το χέρι του στον ώμο του μικρού κοριτσιού, του είπε:

- Μανουέλ από εδώ η μικρή Χουανίτα, η νέα σου μαθήτριά!

Ο Μανουέλ της έδωσε το χέρι και της χαμογέλασε στοργικά.

- Χάρηκα πολύ σινιόρινα Χουανίτα, της είπε. Θα είσαι η πιο μικρή μου μαθήτριά. Πόσο χρονών είσαι;

- Είμαι δέκα χρονών σινιόρ.

Δίνοντας του το χεράκι της, ο Μανουέλ παρατήρησε ότι στην παλάμη της έχει μια μικρή ελιά. Αμέσως έπιασε απαλά και το άλλο χεράκι της, στο οποίο και σε εκείνο ακριβώς στο ίδιο σημείο της παλάμης, υπήρχε πάλι μια ελιά.

Κρατώντας τα χεράκια της με φανερά συγκίνηση, κοίταξε το προσωπάκι της. Ακριβώς στο δεξί μάγουλο είχε και εκεί μια μικρή ελιά που μόλις και φαινόταν.

Ταράχθηκε αλλά δεν έδειξε την αμηχανία του. Ακριβώς και ο ίδιος είχε από μια ελιά στις παλάμες και μια μικρή στο δεξί μάγουλο. Το ίδιο είχε και η μάνα του η Κασσάνδρα.

Μάλιστα αστειευόμενη, του είχε πει πολλές φορές.

«Αυτές τις ελιές τις κληρονόμησες από εμένα και εγώ από την μάνα μου, δηλαδή την γιαγιά σου. Φανερό σημάδι Μανουέλ ότι είσαι γιός μου.

Ο Μανουέλ παρατηρούσε τότε τα σημάδια και γελοούσε.

- Αφού εσύ με γέννησες μάνα είμαι γιός σου. Δεν χρειάζονται σημάδια στο κορμί μου, για να το πιστέψω.

- Όχι γιέ μου, του έλεγε η Κασσάνδρα, τα σημάδια είναι από τον Θεό που μαρτυρούν ότι έχουμε το ίδιο αίμα.»

Ο Μανουέλ θυμήθηκε εκείνη την στιγμή τα λόγια της μάνας του, βλέποντας ότι το άγνωστο μέχρι χθες κοριτσάκι με τα μαύρα μακριά μαλλιά που στεκόταν απέναντί του, είχε τα ίδια σημάδια με αυτόν. Τρεις μικρές ελιές, μια σε κάθε παλάμη και μια στο μάγουλο.

Προσπάθησε να κρύψει την ταραχή του και με ένα ευγενικό χαμόγελο είπε στις δύο κυρίες.

- Περάστε στο μικρό σαλονάκι του στούντιο, να μιλήσουμε.

Έκατσαν οι δύο επισκέπτριες στον παλιό καναπέ και η μικρούλα ανάμεσα τους.

Πρώτος μίλησε ο Pascale.

- Κυρίες μου, τιμή μου να μας επισκεφθείτε στο στούντιο. Όπως σας είπα και πριν λίγες μέρες όταν συναντηθήκαμε, ο Μανουέλ είναι ένας νέος ταλαντούχος καλλιτέχνης τον οποίον εκτιμώ βαθιά. Τον έχω βοηθήσει μου στην σχολή.

Έχει μια τάξη νεότερων σε ηλικία μαθητών και η σινιόρινα Χουανίτα θα έχει τον καλύτερο δάσκαλο.

Το κοριτσάκι από την στιγμή που έκατσε στον καναπέ, ανάμεσα στην Μαριάννα και την Έρρικα, συνέχισε να κοιτά τον Μανουέλ.

Όταν συναντούσε το βλέμμα της μικρής, ο Μανουέλ της χαμογελούσε αδέξια, φανερά ταραγμένος.

Δεν ήταν μόνο η μικρή Χουανίτα που τον κοιτούσε κάπως ιδιαίτερα αλλά και η Έρρικα.

Ήταν μεγαλύτερη του, αλλά ο Μανου-

έλ την εύρισκε πολύ γοητευτική γυναίκα.

Είχε μια παράξενη θηλυκότητα και αρχοντιά μαζί. Εξάλλου με τον τρόπο που τον έβλεπε, έδειχνε πως ενδιαφέρεται να μάθει περισσότερα για αυτόν.

Τως σκέφθηκε, να είναι περίεργη με αυτά που θα της είπε ο Pascale, για εμένα και με κοιτά.

Όμως το βλέμμα της και το ελαφρύ χαριτωμένο της χαμόγελο, τον έκανε να δώσει και αυτός κάποια σημεία ενδιαφέροντος, όχι με λόγια αλλά με τα μάτια.

Ο Pascale πριν καλέσει τις δύο κυρίες στο στούντιο, για να εγγράψουν στην σχολή την Χουανίτα, είχε από καιρό κάνει τα δικά του σχέδια.

Ήξερε φυσικά τον μεγάλο έρωτα του Μανουέλ για την Λίζα, την κόρη του ισχυρού τραπεζίτη, που την ανάγκασε να φύγει στην Νέα Υόρκη.

Τελευταία όμως έμαθε μια τραγική ιστορία για την Λίζα, που έγινε πριν δέκα χρόνια.

Ο Pascale έμαθε την ιστορία, σε ένα από τα σπίτια που τον καλούσαν συνήθως για τσάι οι πλούσιες κυρίες, κάποιας ηλικίας του Μοντεβιδέο, που επιδίωκαν την συντροφιά του «μαιτρ» για δείξουν ότι είναι καλλιεργημένες. Εκείνος φυσικά πήγαινε διότι δεν είχε κάτι καλύτερο να κάνει. Εξάλλου σε μερικά σπίτια έφτιαχναν νόστιμα γλυκίσματα από εκείνα που άρεσαν ιδιαίτερα στον Pascale. Εκεί άκουγε διάφορες ιστορίες και κουτσομπολιά και έτσι περνούσαν οι ώρες.

Τελευταία σε ένα από τα τσάγια που πήγε, έμαθε την ιστορία της σινιόρα Μαριάννας της χήρας του Κάρλος Ροντρίγκες και για την Λίζα.

Η Μαριάννα Ροντρίγκες, μετά την κηδεία του άνδρα της, ξαναγύρισε με την κόρη της την Λίζα και τον γιό της τον Ενρίκο, στην Νέα Υόρκη. Η Λίζα ήταν παντρεμένη ήδη με ένα Αμερικανό χρηματιστή μεγαλύτερο της, ενώ ο γιός της, σπούδαζε ακόμη εκεί. Σε λίγο καιρό η Λίζα έμεινε έγκυος. Αυτό χαροποίησε την σινιόρα Μαριάννα που θα αποκτούσε εγγονάκι. Όμως η Λίζα δεν έδειχνε καθόλου ενθουσιασμό. Αντίθετα ήταν πολύ μελαγχολική, και έκλεγε συχνά όταν έλειπε ο άνδρας της.

Ποιο άραγε να ήταν το μυστικό και ο λόγος που έκλαιγε...